

ingediend op **1195** (2021-2022) – Nr. 2
18 mei 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Binnenlands Bestuur,
Gelijke Kansen en Inburgering
uitgebracht door Tom Ongena

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Brecht Warnez, Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy,
Katrien Partyka, Hilâl Yalçın en Robrecht Bothuyne

over de versterking van de controle op intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Documenten in het dossier:

1195 (2021-2022) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

Samenstelling van de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering:

Voorzitter: Kris Van Dijck.

Vaste leden:

Maaïke De Vreese, Nadia Sminate, Annabel Tavernier, Kris Van Dijck, Paul Van Miert;

Yves Buysse, Chris Janssens, Sam Van Rooy;

Katrien Partyka, Brecht Warnez;

Tom Ongena, Bart Tommelein;

An Moerenhout, Jeremie Vaneeckhout;

Maxim Veys.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bert Maertens, Freya Perdaens, Elke Sleurs;

Adeline Blancquaert, Guy D'haeseleer, Kristof Slagmulder;

Koen Van den Heuvel, Hilâl Yalçın;

Stephanie D'Hose, Emmily Talpe;

Meyrem Almaci, Celia Groothedde;

Kurt De Loor.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

INHOUD

1.	Toelichting door Brecht Warnez	4
1.1.	Situering	4
1.2.	Democratische controle versterken	4
1.3.	Controle inzake financiën	5
1.4.	Controlebevoegdheid Audit Vlaanderen	5
2.	Bespreking	5

De Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering besprak op 3 en 10 mei 2022 de conceptnota voor nieuwe regelgeving over de versterking van de controle op intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

1. Toelichting door Brecht Warnez

1.1. Situering

Brecht Warnez zegt dat de lokale besturen over een aantal mogelijkheden beschikken om zich van de nodige slagkracht te verzekeren. Een van die mogelijkheden is het oprichten van een intergemeentelijk samenwerkingsverband (IGS) waarbij verschillende lokale besturen beslissen om voor de uitvoering van bepaalde gemeentelijke taken samen te werken en op die manier een efficiëntere aanpak ervan te verzekeren. Die intergemeentelijke samenwerking kan het best omschreven worden als ‘verlengd lokaal bestuur’.

Toch rijzen er heel wat vragen over de controle op die samenwerkingsverbanden door de lokale besturen en de verkozen raadsleden. Al te vaak wordt vastgesteld dat samenwerkingsverbanden een eigen leven gaan leiden en krijgt men het gevoel dat de gemeente een afgestoten taak kwijt is. Met de voorliggende conceptnota willen de indieners een aantal instrumenten aanreiken om de controle op de IGS door de lokale besturen en hun bestuurders te versterken.

De intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zijn de laatste jaren in belang toegenomen. In 2020 waren er 152 met rechtspersoonlijkheid actief, dit in de strikte zin zoals bepaald in het decreet over het lokaal bestuur (DLB). Maar de regioscreening van 2012, uitgevoerd door toenmalig minister van Binnenlands Bestuur, Geert Bourgeois, inventariseerde in totaal 2229 samenwerkingsverbanden tussen gemeenten.

1.2. Democratische controle versterken

De spreker wil de democratische controle op de samenwerkingsverbanden op drie manieren versterken. De bestaande instrumenten zijn immers te beperkt. In het DLB wordt een terugkoppeling naar de gemeenteraad voorzien. De raad van bestuur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging moet echter beperkt blijven tot vijftien personen. Tal van intercommunales tellen echter meer dan vijftien deelnemende gemeenten.

Als een gemeente niet via zijn vertegenwoordiger in de raad van bestuur controle kan uitoefenen, moet dat op een andere manier worden georganiseerd. De decreetgever voorzag in artikel 441 van het DBL dat de leden van de raad van bestuur of gemandateerden van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging minstens tweemaal per jaar, tijdens een openbare vergadering van elk van de deelnemende gemeenten, verslag uitbrengen over de uitoefening van de bevoegdheden en taken van en door de raad van bestuur. In de praktijk blijkt echter dat dit zeker niet in alle gemeenten op die manier gebeurt. Er worden ook geen sancties gekoppeld aan de niet-naleving van die bepaling.

Er is voor elke gemeente wel een vertegenwoordiging in de algemene vergadering, maar die behandelt doorgaans beslissingen die al in een vergevorderd stadium zitten, vaak zonder debat ten gronde.

Dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen zijn verplicht om via hun webtoepassing een lijst bekend te maken van besluiten van de bestuursvergadering van de vereniging. Dezelfde webtoepassing moet ook de wijze vermelden waarop het publiek inzage kan krijgen in de besluiten die op de lijst zijn vermeld.

Dit alles vereist echter actieve handelingen van het raadslid, hetgeen een stap te ver is.

Deze vaststellingen leiden tot enkele voorstellen in de conceptnota om de democratische controle te versterken. Een eerste voorstel is te komen tot een vereenvoudiging en vermindering van het aantal structuren, waarbij onder meer de regiovorming een belangrijke rol moet spelen. Daarnaast zou de raad van bestuur verplicht moeten worden de verslagen van de vergaderingen te bezorgen aan de raadsleden en de agenda's aan de colleges van burgemeester en schepenen. Op die manier krijgen de raadsleden automatisch inzicht, zonder dat daarvoor actieve handelingen moeten worden gesteld. Er wordt ook voorgesteld om een recht op schriftelijke vragen te voorzien, waarbij de raad van bestuur binnen een termijn van twintig werkdagen moet antwoorden. Er zou ook een verplichte mondelinge toelichting moeten zijn van het jaarverslag en het jaaractieplan. Verder zou er zoals in Nederland een centraal openbaar register met alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden moeten worden bijgehouden.

1.3. Controle inzake financiën

Een tweede vorm van controle heeft betrekking op de financiën. De stijgende impact van de IGS blijkt ook uit de groeiende financiën. In 2018 bedroeg het totaal van de activa al meer dan 20 miljard euro, wat een stijging betekent van 31 procent in de afgelopen 10 jaar. De schulden zijn in 10 jaar tijd nog sterker aangegroeid, met maar liefst 54 procent, tot ruim 10 miljard euro. Ter vergelijking: de schulden van alle Vlaamse steden en gemeenten bedroegen in 2018 iets minder, namelijk 9,8 miljard euro.

De intergemeentelijke samenwerkingsverbanden maken tot op heden geen gebruik van de beleids- en beheerscyclus (BBC). Ze volgen de vennootschapsboekhouding, hetgeen grotendeels historisch te verklaren valt. Alleen projectverenigingen hebben de mogelijkheid om gebruik te maken van de BBC. Vanuit transparantieoverwegingen zou het nuttig zijn mochten de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden onder dezelfde vorm rapporteren als de lokale besturen.

1.4. Controlebevoegdheid Audit Vlaanderen

Tot slot wordt voorgesteld om de controlebevoegdheid van Audit Vlaanderen met betrekking tot de lokale besturen ook van toepassing te maken op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Het is immers onlogisch dat als men een taak zelf uitvoert men daar door Audit Vlaanderen strenger op wordt gecontroleerd dan wanneer diezelfde taak aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband wordt uitbesteed.

2. Bespreking

Yves Buysse zegt dat zijn fractie het uitgangspunt deelt dat er op de werking van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden een grotere en betere controle door de raden/raadsleden moet komen. Om dit echt te realiseren is een ingrijpende hervorming van de IGS-structuren een noodzaak.

De Vlaamse gemeenten zijn veelal te klein om hun steeds complexere taakstelling op een adequate manier het hoofd te bieden. Bijgevolg zien ze zich verplicht tot het aangaan van partnerschappen met andere gemeenten of een stad. Samenwerking op zich is niet ongezond. Maar het wordt een probleem als politici in de samenwerkingsverbanden verstrikt raken in financiële affaires en men gebuisde schepenkandidaten in de bestuursorganen een centje laat bijverdienen.

Tussen de provincies en de steden en gemeenten hebben de intercommunales zich als een nieuw beleidsniveau genesteld. Er bestaan verschillende vormen van intergemeentelijke samenwerking, maar alle hebben ze gemeen dat hun gemeentelijke afgevaardigden in de raad van bestuur politieke mandatarissen zijn. Intercommunales zijn in wezen een verlengstuk van het lokale bestuur, of zouden dat toch moeten zijn. In de praktijk blijken ze uitgegroeid te zijn tot een politiek beleidsniveau dat al te dikwijls beleidsbeslissingen neemt in de plaats van de steden en gemeenten. Als gevolg van een graaicultuur die hier en daar aan de oppervlakte kwam, is dit soms ook een besmeurd niveau.

Het Vlaams Belang wil dat herstellen door de intergemeentelijke samenwerking zwaar politiek te ontvetten, de bestuursmacht weg te halen uit dat afgeschermd niveau en terug bij de steden en gemeenten te leggen. Het toezicht op de intergemeentelijke samenwerking moet door de gemeenteraad gebeuren. Het Vlaams Belang wil de huidige intercommunale structuren dan ook schrappen uit het DLB en intergemeentelijke zaken onderbrengen in nieuwe 'verenigingen van gemeenten'.

De spreker verwijst naar het verkiezingsprogramma van 2018 van zijn partij waarin het standpunt over die verenigingen van gemeenten wordt verduidelijkt. Zeer belangrijk daarin is dat de burgemeester verantwoordelijk is voor het functioneren van elke vereniging van gemeenten waarvan zijn stad of gemeente deel uitmaakt. Een vereniging van gemeenten wordt geleid door een algemeen bestuur waarin enkel de burgemeesters van de deelnemende steden en gemeenten zetelen. De burgemeester kan zich laten vervangen door een schepen of een raadslid, maar blijft de persoon die verantwoording aflegt aan de gemeenteraad van zijn stad of gemeente.

De burgemeester heeft een informatie- en verantwoordingsplicht ten aanzien van de gemeenteraad. Ook als de burgemeester zich in het algemeen bestuur van een vereniging van gemeenten (of een vergadering ervan) laat vervangen, rapporteert hij aan de raad over elk samenwerkingsverband waarin de stad of gemeente deelneemt. Dat gebeurt periodiek, en telkens wanneer een raadslid daarom verzoekt.

De gemeenteraad spreekt zich uit over het functioneren van de burgemeester in de vereniging(en) van gemeenten waarvan zijn stad of gemeente deel uitmaakt en over het functioneren van het samenwerkingsverband zelf. De controlerende taak van de gemeenteraad wordt gekoppeld aan een ruim inzage-recht van de gemeenteraadsleden in alle dossiers, stukken en akten van de vereniging van gemeenten. Het DLB dient expliciet te voorzien in dat recht. Aan de deelname aan een bijeenkomst van het algemeen bestuur wordt geen enkele vorm van verloning of presentiegeld verbonden.

Het voorstel om de samenwerking tussen gemeenten politiek te ontvetten en de burgemeesters verantwoordelijk te maken, zal ertoe leiden dat de steden en gemeenten zelf het intercommunale landschap zullen wieden. Meer dan waarschijnlijk stoten (kleine) gemeenten waarvoor het niet altijd evident is om voldoende kwaliteitsvolle dienstverlening te leveren, daarbij op een drempel die hen een fusie doet overwegen. Op die manier worden vrijwillige fusies tussen gemeenten aangemoedigd.

Heel wat instrumenten in de conceptnota om de controle op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden door de lokale besturen en hun bestuurders te versterken, krijgen de steun van het Vlaams Belang en passen ook in de voorgestelde grotere hervorming. Het gaat dan om de terugkoppeling naar de gemeenteraad, het inzage- en bezoekrechten, het verplicht bezorgen van de verslagen van de raden van bestuur, het recht om schriftelijke vragen te stellen, het decretaal vastleggen

van de verplichting om het jaarverslag en het jaaractieplan mondeling toe te lichten aan de raadsleden enzovoort.

Maar volgens de spreker moeten ook het statuut en de tijdsbesteding van de raadsleden in de oefening worden betrokken. Rechten toekennen aan raadsleden zonder de mogelijkheden en de ondersteuning te bieden om die rechten uit te oefenen, zal uiteindelijk een maat voor niets blijken te zijn.

Een versterking van Audit Vlaanderen en het versterken van de controlefunctie van die organisatie, kan de spreker zeker steunen. Audit Vlaanderen zou ook op verzoek van de raad een onderzoek moeten kunnen uitvoeren.

Kris Van Dijck zegt dat ieder parlamentslid het recht heeft om conceptnota's in te dienen en dat men daarover op een vrije manier moet kunnen debatteren, los van de vraag of men in de meerderheid of de oppositie zit. Conceptnota's staan los van het regeerakkoord dat de meerderheidspartijen hebben goedgekeurd. N-VA heeft de conceptnota met dat gegeven in het achterhoofd bekeken.

De spreker overloopt de belangrijkste punten uit de conceptnota. Er wordt in gepleit voor een uitbreiding van de raad van bestuur naar minstens één lid per lokale deelvennoot. Men vraagt een verduidelijking van de toewijzing van de gemandateerde van de gemeente in de algemene vergadering van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Men pleit voor een sterkere toelichting over de mogelijkheden van gemeenteraadsleden rond besluitenlijsten en inzagerecht in documenten ten einde de democratische controle te versterken. Aansluitend wil men een verplichting om de agenda van de raad van bestuur vooraf aan de colleges van de lokale besturen te bezorgen. Ook moet men rechtstreekse vragen kunnen stellen aan de raad van bestuur en vraagt men een verplichte toelichting en goedkeuring van het meerjarenplan en het jaaractieplan van het IGS. Men pleit verder voor incentives voor gemeenten om vereenvoudigingstrajecten in het kader van de regiovorming op te zetten. Er zou een openbaar register met alle IGS'en moeten komen. Verder bepleit men een strikte financiële controle en de toepassing van het BBC-systeem op de IGS'en. Tot slot moet Audit Vlaanderen de werking van de IGS'en kunnen controleren.

In het algemeen ziet de spreker dat de conceptnota ingaat op een aantal belangrijke concrete vraagstukken of elementen, zonder dat er echte vernieuwingen in worden aangebracht. In zekere zin wordt er vooral voor gepleit om reeds bestaande instrumenten van democratische controle 'beter bekend te maken', zodat de deelnemende gemeenten beter in kennis worden gesteld van het reilen en zeilen in het IGS. Het beter bekendmaken van bestaande hefbomen is op zich uiteraard een goede zaak.

Voor de spreker is het zeer belangrijk dat er een goede doorstroming van informatie bestaat van de IGS'en naar de deelnemende gemeenten. De N-VA gaat wel niet mee in het voorstel dat elk lokaal bestuur minimaal met één lid in de raad van bestuur vertegenwoordigd moet zijn. Hij merkt op dat die discussie recent nog werd gevoerd tijdens de voorbereiding van een aantal aanpassingen aan het DLB. De spreker blijft dus achter de regeling staan zoals die in de vorige legislatuur door minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans werd uitgewerkt. Wel moet men binnen het samenwerkingsverband afspraken maken om informatie optimaal te laten doorstromen naar de vennootgemeenten.

De indieners van de conceptnota willen in het DLB laten opnemen dat een gemandateerde van de gemeenteraad op de algemene vergadering van een IGS handelt 'overeenkomstig de instructies van de gemeenteraad'. In de dagelijkse praktijk gebeurt dit al in grote mate en dus lijkt dit niet echt een groot probleem te zijn dat een aanpassing vereist. De spreker wil hierin eerder de lokale autonomie laten

spelen. Het staat de gemeenteraadsleden ook altijd vrij om er vragen over te stellen of het punt aan te brengen in de eigen gemeenteraad.

De spreker gaat in op een aantal punten van de conceptnota zoals het inzagerecht in documenten, het vooraf bekendmaken van de agenda van de raad van bestuur aan de colleges, het stellen van rechtstreekse vragen aan de raad van bestuur, de verplichte toelichting en goedkeuring van meerjarenplan en jaaractieplan. In feite verduidelijkt de conceptnota wat de mogelijkheden zijn van individuele gemeenteraadsleden om controle uit te oefenen op de werkzaamheden van IGS'en waar de gemeente deel van uitmaakt. Er wordt dus niet naar nieuw regelgevend werk gevraagd, maar naar meer communicatie over de mogelijkheden binnen het DLB vandaag. Op zich vormt dat uiteraard geen probleem.

De conceptnota stelt dat lokale besturen de nodige ondersteuning moeten krijgen om volop in de regiovorming te kunnen werken en naar een vereenvoudiging van structuren te gaan. De spreker kan dit zeker bijtreden. Hij verwijst naar zijn eigen vraag om uitleg over de ondersteuning voor de lokale besturen in het kader van de vereenvoudiging van intergemeentelijke samenwerkingsvormen (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2021-22, nr. 2689). Men moet de gemeenten inderdaad de nodige instrumenten geven – men zou het een gereedschapskist kunnen noemen – over hoe de zaken het best worden aangepakt.

De conceptnota stelt voor om naar Nederlands voorbeeld een centraal openbaar register bij te houden dat alle IGS'en inventariseert. Dit is inderdaad belangrijk om binnen de chaos wat structuur te brengen. Op basis van zo'n inventaris moet het mogelijk zijn een aantal hervormingen door te voeren. De inventaris kan ook interessant zijn om samenwerkingsverbanden in het kader van de regiovorming in kaart te brengen.

De beheersing van de schuldgraad van de IGS'en is een bezorgdheid die de spreker deelt met de indieners van de conceptnota. Het is belangrijk dat een en ander goed wordt opgevolgd maar anderzijds moeten de samenwerkingsverbanden zelf een goed dagelijks beleid voeren, zodat er voldoende draagkracht is om schulden af te lossen.

De spreker staat eerder kritisch tegenover het idee om de BBC-regels op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden toe te passen. De BBC heeft zeker een meerwaarde, maar kent ook beperkingen. Men kan zich de vraag stellen of de BBC wel goed is voor alle mogelijke IGS-vormen, die heel uiteenlopende samenwerkingen kunnen betreffen. Ook bij de directies van IGS'en is er enige terughoudendheid tegenover het strikte BBC-kader. Die tegenstand is er niet om Audit Vlaanderen een rol te geven bij de controle op de werking van de samenwerkingsverbanden.

De spreker besluit dat deze conceptnota de waarde heeft om het thema van IGS op de agenda te zetten van de werkzaamheden van de commissie. Het is en blijft een pijler van de Vlaamse administratieve structuur en men moet er altijd voor zorgen dat zowel de democratische controle alsook de effectiviteit van dat landschap centraal blijven staan. Samenwerking tussen gemeenten is de kracht van Vlaanderen, maar dit kan enkel worden waargemaakt als die samenwerking op een doordachte manier wordt vormgegeven.

Men kan met buurgemeenten binnen de regio ook de krachten bundelen zonder dat er daarvoor personeel en een eigen boekhouding in het samenwerkingsverband moeten worden voorzien. Ambtenaren uit verschillende gemeenten kunnen bijvoorbeeld initiatieven nemen rond jeugdbeleid zonder daarvoor zware structuren uit te bouwen. In de eerstelijnszone waar Dessel deel van uitmaakt bijvoorbeeld, hebben de schepenen van Jeugd en de jeugdraden samengezeten om een beleid te voeren rond alcohol op jeugdfuiven.

De N-VA-fractie kan de conceptnota rond twee concrete punten bijtreden: een algemeen register voor alle IGS'en en de uitbreiding van het werkingsveld van Audit Vlaanderen naar de IGS'en. Deze voorstellen liggen in de lijn van wat de fractie in het verleden al via schriftelijke vragen heeft aangebracht. Wel moet er rekening worden gehouden met mogelijke juridische of praktische bezwaren.

Brecht Warnez onthoudt uit de tussenkomsten dat de standpunten over sommige zaken gelijklopen. In het betoog van Yves Buysse ziet hij wel wat tegenstellingen. Die zegt enerzijds akkoord te zijn met het uitgangspunt dat er meer controle moet zijn op de intergemeentelijke samenwerking, maar anderzijds spreekt hij over ontvetten en graaicultuur. De spreker is er geen voorstander van om van de IGS-verbanden een puur ambtelijke samenwerking te maken. Dan laat men immers ambtenaren beslissen over zaken van dagelijks bestuur. Dergelijke beslissingen moeten door de politiek worden genomen.

Uit het betoog van Kris Van Dijck leidt de spreker af dat sommige passages uit de conceptnota verkeerd begrepen werden. Als voorbeeld geeft hij de instructiestem die wordt gegeven aan de vertegenwoordiger van de gemeente in de algemene vergadering van het intergemeentelijk samenwerkingsverband. Uiteindelijk is dat slechts een detailopmerking in de conceptnota. Toch is het belangrijk om dat goed te definiëren want er is nogal wat rechtspraak over die instructiestem, wat betekent dat er discussies over zijn. Daarom is een verduidelijking nuttig. Bovendien wordt dat in het DLB verduidelijkt voor de verenigingen of de vennootschappen van sociale dienstverlening, maar voor alle andere samenwerkingsvormen niet.

Het bezorgen van de agenda en de verslagen van de raden van bestuur aan de gemeenteraadsleden en het college vereist wel degelijk regelgevend werk. Vandaag weet men als collegelid niet wat er op de raden van bestuur gebeurt, noch voorafgaand op basis van de agenda noch achteraf dankzij het verslag, tenzij men er zelf om vraagt. Vandaar het idee om een actieve communicatieplicht in te voeren vanuit elk IGS-verband, zowel naar de gemeenteraadsleden als het gaat over de verslagen, als naar de colleges als het gaat om de agenda (en eventueel de verslagen). Op die manier kan de betrokkenheid versterkt worden. In de regio Midwest wordt gewerkt met een documentenplatform waarop gemeenteraadsleden de beslissingen kunnen raadplegen. Op basis daarvan kunnen ze bijvoorbeeld vragen stellen aan de bevoegde schepen die deelneemt aan het IGS-verband. Het zou goed zijn moest een dergelijke communicatieverplichting decretaal worden verankerd.

De spreker vindt de financiële controle via de BBC-toepassing ook een moeilijke zaak. Vandaar dat er in de conceptnota sprake is van een "onderzoek naar de toepassing van de BBC-regels". Tijdens de vorige zittingsperiode heeft de toenmalige minister van Binnenlands Bestuur nog gezegd dat het misschien goed zou zijn om te onderzoeken in welke mate de BBC op de intergemeentelijke samenwerking kan worden toegepast.

Kris Van Dijck zegt dat voor hem de toepassing afhangt van het soort intergemeentelijke samenwerking. Het zal niet mogelijk zijn voor alle vormen van intergemeentelijke samenwerking.

Brecht Warnez zegt op dezelfde lijn te zitten. Voor sommige vormen is het niet aangewezen omwille van de administratieve overlast en omdat sommige vanuit een marktlogica werken. Maar als men zeer ver in de marktlogica zit, kan men zich afvragen of men nog wel een publieke speler is.

De spreker vraagt nog naar het standpunt van de andere fracties over het eventuele recht om schriftelijke vragen te stellen aan het intergemeentelijk samenwerkingsverband. Dit lijkt hem belangrijk omdat men op die manier als gemeente-

raadslid rechtstreeks contact heeft met de intergemeentelijke samenwerking. Als men niet vertegenwoordigd is in de raad van bestuur, kan men in de gemeenteraad ook niemand aanspreken over het intergemeentelijk samenwerkingsverband. Vandaar zou het goed zijn dat het recht om schriftelijke vragen te stellen decretaal zou worden vastgelegd.

Vandaag bepaalt het decreet dat de raad van bestuur twee keer per jaar toelichting moet geven in de gemeenteraad van de participerende gemeenten. De spreker denkt dat dit in de praktijk weinig gebeurt. In zijn eigen gemeente gebeurt het enkel op vraag van de gemeente zelf. Vandaar het voorstel om het meerjarenplan en het jaaractieplan toe te laten lichten in de gemeentebesturen vooraleer ze worden goedgekeurd door de raad van bestuur.

Yves Buysse wil van de intergemeentelijke samenwerking zeker geen louter ambtelijk bestuur maken. Vooral de figuur van de burgemeester als vertegenwoordiger van de gemeenteraad is daarin belangrijk voor het Vlaams Belang. Zo vermijdt men ook dat er cadeautjes worden gegeven aan iemand die net geen schepen mocht worden.

Het zou inderdaad een goede zaak zijn mochten de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden hun toelichting in de gemeenteraden komen geven. Dat roept dan ongetwijfeld vragen op bij geëngageerde raadsleden. Ook het systeem van het recht op schriftelijke vragen kan op de instemming van de spreker rekenen, maar er moet een recht op antwoord aan worden verbonden.

Kris Van Dijck vindt het onterecht wanneer soms het beeld van postjespakkers wordt gecreëerd. Soms zijn mandaten gekoppeld aan de uitgeoefende functie. Een burgemeester bijvoorbeeld zetelt automatisch in een brandweerzone en een politiecollege. In de brandweerzone waar Dessel deel van uitmaakt, wordt op zaterdagmorgen om 8 uur vergaderd. Er is geen enkele vergoeding aan verbonden. Anderzijds worden raadsleden gemandateerd om te zetelen maar die moeten zich vrij kunnen maken, verlof kunnen nemen enzovoort. Het gaat uiteindelijk om mensen die de belangen van hun lokale gemeenschap vertegenwoordigen.

Brecht Warnez ziet een grotere rol weggelegd voor de bevoegde schepenen in de intergemeentelijke samenwerking. Men kan dan bijvoorbeeld de schepenen van Wonen afvaardigen als het over de Woonwinkels gaat. Dat zou logischer zijn dan de burgemeesters af te vaardigen want de bevoegde schepenen zijn veel meer betrokken bij de materie.

Yves Buysse vindt het logisch dat een burgemeester zich kan laten vervangen in de intergemeentelijke samenwerking, maar hij moet wel het aanspreekpunt binnen de gemeenteraad blijven. Tot slot merkt hij op dat de ondersteuning van de raadsleden zeer belangrijk is. Hij is benieuwd welke mogelijkheden er daaromtrent door de minister zullen worden voorgesteld.

Kris VAN DIJCK,
voorzitter

Tom ONGENA,
verslaggever